

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/17845.**

Benyújtás dátuma: **2021-12-09 16:40**

Parlex azonosító: **1890GRE10001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Sneider Tamás (független)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Hamarosan egymillió alkoholista országa leszünk? "**

Tisztelt Miniszter Úr!

A tavaly március óta az életünk részét képező pandémia jelentősen megváltoztatta az alkoholfogyasztási szokásokat Magyarországon is, és korlátozta a függőségből való felépülés lehetőségeit. Kiemelkedően népszerű megküzdési stratégiává vált az alkohollal történő „öngyógyítás”. A mindennapok részévé váló halálfélelem, az elvesztett hozzátartozók meggyászolása, az otthonról való munkavégzés és az ezzel járó családi összezártság, a visszaszoruló szociális érintkezési lehetőség, a gazdasági intézkedések és világgazdasági folyamatok kapcsán jelentkező infláció, munkanélküliség, elszegényedés, lakhatási válság, egzisztenciális krízis mind-mind jelentős mértékben fokozzák a függőség kialakulásának veszélyét. Nem vitatom, hogy az elsődleges felelősség az egyéneké. Mindenki a saját életéért, a saját döntéseiért tartozik elszámolással, és tudom, hogy a legjobb szándékkal sem lehet kihúzni valakit a negatív spirálból, amit a függősége okoz, ha az érintett személy nem ismeri el a problémáját, vagy nem akar segítséget elfogadni. Mindemellett viszont szükség lenne állami szintű megoldási stratégiára is, rendkívül fontos a prevenció, a kormánynak is van dolga ezen a területen. Egy családbarát kormány felelős azért, hogy egyik szülő se kerüljön ki a munka világából, a függőséggel élő partnere, gyermekei ne szenvedjenek olyan hibás döntések következményeitől, amit nem ők hoztak meg. Márpedig sajnos Magyarország az EU azon kevés országai közé tartozik, amelyek nem rendelkeznek alkoholstratégiával, hiába kongatják a szakértők a vészharangot. A stratégia kidolgozása önmagában nem csökkenti az alkohol okozta károkat, de az állam kifejezi vele, hogy elismeri a probléma súlyosságát, és megmutatja a megoldási szándékát.

Mint azt már fentebb említettem, jelen helyzetben sajnos önmagában a probléma egyén részéről való felismerése sem jelent olyan sokat, mint a koronavírus megjelenése előtti világban, a pandémia

következtében ugyanis a függőségből való felépülés lehetőségei is romlottak. Az ott dolgozók mind a budapesti, mind pedig a vidéki addiktológiai rehabilitációs otthonokból ellátási nehézségekről számoltak be. Az addigi várólistás helyekkel működő intézetek félházzal kezdtek el működni, rengeteg újonnan jelentkező potenciális kliens a szigorítások miatt feltételezhetően nem is érkezett meg a terápiába. Az izoláció és a szociális távolságtartás a felépülők csoportját különösen nehezen érinti, hiszen a józanság megtartásának egyik alapköve a kapcsolattartás. Elmondható tehát, hogy sajnos a segítséget kérők sem kapják meg minden esetben azoka a lehetőségeket, amiket a pandémia előtt az erre szakosodott intézmények biztosítani tudtak.

Végezetül, míg maga Orbán Viktor is azzal viccelődik az Országgyűlés plenáris ülésén, hogy szerinte a házipálinka is alapvető ételkészlet, addig a valóság közel sem ilyen szórakoztató: alkoholfogyasztás vonatkozásában az európai élmezőnyben vagyunk, nagyjából a hatodik-nyolcadik helyen állunk az egy főre eső tömény szeszre átszámított fogyasztásban. Becslések szerint alkoholból a világátlag kétszeresét fogyasztják a honfitársaink. Nem tudni pontosan, hogy hány alkoholista van Magyarországon, hiszen a KSH által megadott 380 ezernél a WHO pár éve már jóval többet, 900 ezret mért, de a pandémia - a fent említett okokból – valószínűleg világszerte még tovább rontotta a statisztikát. Mindezek fényében azt gondolom, hogy az elnéző, vicceskedő, összekacsintó, „mi magyarok már csak ilyenek vagyunk” jelmondatú hozzáállás rendkívül pusztító. Sokkal világosabb, felelősebb kommunikációra lenne szükség a politikai élet szereplői részéről is.

Tisztelt Miniszter Úr!

Mindezekre tekintettel érdeklődni szeretnék, hogy tervezi-e a kormány olyan nemzeti alkoholstratégia kidolgozását, amiben az alkohol okozta károk csökkentésére vonatkozó javaslatait foglalja össze, illetve meghatározza azokat a célokat, amelyek reálisan elérhetőek ezen a területen? Milyen konkrét lépéseket tenne a kormány annak érdekében, hogy az alkoholfüggőséggel élők megkapják a leszokáshoz szükséges segítséget, és milyen preventív intézkedésekkel lép fel a kormány a pandémiából fakadó nehézségek következtében kialakuló alkoholfüggőség ellen?

Várom válaszát:

Sneider Tamás